

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – S. Stratan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHIEIRE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Postolachi Nicolae împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului, încasarea compensației, plăților salariale, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Igor Litvinenco și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 martie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă:

La 05 ianuarie 2017 Postolachi Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului, încasarea compensației, plăților salariale, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Postolachi Nicolae a indicat că la 16 septembrie 2015 a fost angajat în calitate de jurisconsult la Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto”, iar la 07 decembrie 2017 i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 300-p din aceeași dată, prin care a fost eliberat din funcția deținută pentru încălcarea disciplinei muncii.

Consideră că ordinul de concediere este ilegal, abuziv, emis cu încălcarea flagrantă a normelor de drept, iar toate încercările sale de a face cunoștință cu actele care au stat la baza emiterii acestuia au eșuat.

Postolachi Nicolae cere anularea ordinului nr. 300-p din 07 decembrie 2016, restabilirea sa în funcția deținută de jurisconsult, serviciul juridic al Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, încasarea din contul pârâtului a plăților salariale pentru absența forțată de la serviciu din momentul concedierii până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 3).

Avocatul Litvinenco Igor a depus în interesele lui Postolachi Nicolae cerere de concretizare a pretențiilor solicitând (1) anularea ordinului nr. 300-p din 07 decembrie 2016 cu privire la personal, (2) restabilirea lui Postolachi Nicolae la serviciu în funcția deținută anterior în calitate de jurisconsult, Serviciul juridic al

Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto”, (3) încasarea din contul Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul lui Postolachi Nicolae a plăților salariale pentru lipsa forțată de la serviciu în mărime de 17 611,9 lei din momentul concedierii până la 09 martie 2017, (4) a prejudiciului moral și (5) compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea cererii de concretizare și completare avocatul Igor Litvinenco a indicat că comisia de anchetă a fost formată în baza ordinului nr. 358p/a din 06 octombrie 2016, astfel încât împuternicirile acesteia au expirat la 05 noiembrie 2016, iar toate acțiunile comisiei de anchetă au fost ilegale după expirarea împuternicirilor.

A mai subliniat că lipsește dovada când au parvenit pe masa administratorului întreprinderii proiectele răspunsurilor elaborate de către Postolachi Nicolae la scrisorile menționate în raport, or, răspunsurile au fost date în termen, însă au fost semnate de Ștefan Vieru la 06 octombrie 2016, iar reclamantul nu poate fi sancționat pentru faptul că conducerea a decis să semneze proiectele peste 15 zile.

A reiterat că a expirat termenul de atragere la răspundere disciplinară a lui Postolachi Nicolae, deoarece în perioada de la 12 -21 octombrie 2016 și 24 octombrie – 07 noiembrie 2016 acesta s-a aflat în concediu de boală.

În privința scrisorii nr. FC 63, a indicat că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că răspunsul la scrisoarea solicitată a fost perfectat de către Vlas Gh., așa cum a stabilit administratorul întreprinderii, iar Postolachi Nicolae avea obligația de a prezenta doar proiectul acestei scrisori, care a și fost prezentat lui Vlas Gh. în termen.

Postolachi Nicolae a fost sancționat pentru faptul că Vlas Gh. a reținut ilegal pe masa acestuia proiectul răspunsurilor pe care le-a elaborat reclamantul, însă au fost prezentate cu întârziere spre semnare conducerii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 martie 2017 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Postolachi Nicolae (f.d. 97, 112-117).

La 18 aprilie 2017 avocatul Litvincenco Igor, împuternicit prin mandatul din 09 februarie 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a contesta hotărârea judecătorească (f.d. 15), a depus în interesele lui Postolachi Nicolae cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 martie 2017 (f.d. 99), iar ulterior apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 128-130).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 21 decembrie 2017 a respins apelul declarat de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 martie 2017 (f.d. 142-150).

În motivarea soluției instanțele de judecată au reținut că potrivit pct.2.6 din fișa postului lui Postolachi Nicolae, cu care acesta a luat cunoștință contra semnătură, era obligat să prezinte în termenul indicat explicații, probe și alte materiale necesare pentru pregătirea răspunsurilor la petiții și să întocmească răspunsurile la petițiile delegate acestuia în termenul indicat. Potrivit extrasului din Registrul intrărilor Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” s-a stabilit că la 07 septembrie 2016 în cancelarie a parvenit cererea înregistrată cu numărul 2392, care a fost transmisă contra semnătură lui Postolachi Nicolae, indicându-i-se expres termenul de executare a acesteia până la 16 septembrie 2016. La 09 septembrie 2016 a parvenit cererea înregistrată cu numărul 2422, care la fel a fost transmisă contra semnătură lui

Postolachi Nicolae, indicându-i-se expres termenul de executare a acesteia până la 15 septembrie 2016.

Au mai reținut instanțele de judecată că potrivit raportului comisiei de anchetă efectuat pe marginea anchetei desfășurată în privința lui Postolachi Nicolae, s-a decis că luând în considerație sancțiunea disciplinară aplicată lui Postolachi Nicolae pe parcursul ultimului an conform ordinului nr. 115-p/a din 22 aprilie 2016 și a faptului ignorării intenționate a exercitării obligațiilor sale de funcție în termenii stabiliți, atât de legislația în vigoare cât și de șefii nemijlociți, pentru încălcarea obligațiilor de funcție și anume pct. 1.1, 2.6., 5.1, 5.2 și 5.3. din fișa postului a jurisconsultului și pct. 9 a contractului individual de muncă din 16 septembrie 2015, s-a considerat oportun în temeiul art. 206 alin. (1) lit.d) Codul muncii aplicarea sancțiunii disciplinare concedierea.

Instanțele au mai reținut că încălcările imputate apelantului/reclamant se confirmă prin faptele constatate în cadrul anchetei de servicii și anume că Postolachi Nicolae nu a perfectat în termen răspunsurile la scrisorile primite contra-semnătură cu indicațiile superiorului. Concedierea a fost aplicată pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Au mai notat că pe marginea încălcării imputate prin ordinul contestat, Postolachi Nicolae a fost informat despre obligativitatea prezentării în ședința comisiei de anchetă din 16 noiembrie 2016, însă nu s-a prezentat, iar explicația a depus-o la 24 noiembrie 2016.

Instanțele au respins argumentul că termenul de atragere la răspundere disciplinară a expirat, deoarece Postolachi Nicolae s-a aflat în concediu de boală de la 12-21 octombrie 2016 și de la 24 octombrie - 07 noiembrie 2016, iar termenul de tragere la răspundere disciplinară aferente scrisorii nr. 2392 a început a curge la 29 septembrie 2016, ca fiind eronat și lipsit de temei juridic.

La 19 februarie 2018 avocatul Litvenco Igor a declarat în interesele lui Postolachi Nicolae recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs avocatul Litvenco Igor a indicat că comisia de anchetă a fost formată în baza ordinului nr. 358p/a din 06 octombrie 2016, astfel încât împuternicirile acesteia au expirat la 05 noiembrie 2016, iar toate acțiunile comisiei de anchetă au fost ilegale după expirarea împuternicirilor.

A mai subliniat că lipsește dovada când au parvenit pe masa administratorului întreprinderii proiectele răspunsurilor elaborate de către Postolachi Nicolae la scrisorile menționate în raport, or, răspunsurile au fost date în termen, însă au fost semnate de Ștefan Vieru la 06 octombrie 2016, iar recurentul nu poate fi sancționat pentru faptul că conducerea a decis să semneze proiectele peste 15 zile.

A reiterat că a expirat termenul de atragere la răspundere disciplinară a lui Postolachi Nicolae, deoarece în perioada de la 12 -21 octombrie 2016 și 24 octombrie – 07 noiembrie 2016 acesta s-a aflat în concediu de boală.

În privința scrisorii nr. FC 63, instanța de apel nu a luat în considerare că nu au existat careva abateri, or din materialele dosarului rezultă cu certitudine că răspunsul la scrisoarea solicitată a fost perfectat de către Vlas Gh., așa cum a stabilit

administratorul întreprinderii, iar Postolachi Nicolae avea obligația de a prezenta doar proiectul acestei scrisori, care a și fost prezentat lui Vlas Gh. în termen.

Postolachi Nicolae a fost sancționat pentru faptul că Vlas Gh. a reținut ilegal pe masa acestuia proiectul răspunsurilor pe care le-a elaborat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neapărării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 martie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copie respective.

Prin referința depusă la 15 mai 2018 Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Codul de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;

b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374;

c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La 22 ianuarie 2018 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 21 decembrie 2017 (f.d. 151), fapt ce denotă că recursul declarat la 19 februarie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor și nu este necesară repunerea acestuia în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de avocatul Litvinenco Igor, împuternicit prin mandatul din 09 februarie 2017 să acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a contesta hotărârea judecătorească (f.d. 15), recurentul fiind partea în proces care a declanșat acțiunea, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor a invocat temei de declarare a recursului prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor, a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Postolachi Nicolae, prin intermediul avocatului Litvinenco Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton